

Námítky, jimiž se majitel domu může brániti proti použití svého domu k zavedení telegrafu, tedy i proti zřízení telefonní stanice v bytě svého nájemníka, mohou býti buď povahy technické nebo povahy právní. Po této stránce mohla by míti úspěch jen námitka, že zřízením telefonní stanice v nájemníkově bytě jest majitel domu obmezován ve své dispozici s tímto bytem, neboť podle § 3 bodu 4 zák. č. 33/22 nemá býti zřízením telegrafu vlastníku nemovitosti zabráněno, aby s nemovitostí volně nakládal, tedy nesmí býti ani vlastník domu omezen ve své volnosti disponovati s bytem, ve kterém se telefonní stanice zřizuje. Námítky technického rázu st-l vůbec nevznesl.

Po právní stránce bránil se jedině námitkou, že Hugo A. odepřel mu dáti písemnou záruku stran škod a uvedení bytu do dřívějšího stavu a podepsati domovní řád. Tyto námítky jsou však pro posouzení sporné otázky bez právního významu, neboť v nich není obsaženo tvrzení, že st-l zřízením telefonní stanice jest omezován ve své volnosti disponovati s bytem Hugona A. způsobem podle zákona přípustným, a spor, který měl st-l se zúčastněnou stranou jako svým nájemníkem, není podle zákona překážkou, pro kterou by státní správa telegrafní nebyla oprávněna použití st-lova domu ke zřízení telegrafního vedení podle zák. č. 33/22. Byly proto právem žal. úřadem zamítnuty.

č. 8913.

Samospráva obecní. — Řízení správní: Usnese-li se obecní zastupitelstvo prodati straně obecní pozemek, je strana legitimována ke stížnosti do usnesení osk, kterým tato odpírá schváliti usnesení obecního zastupitelstva o prodeji.

(Nález ze dne 28. listopadu 1930 č. 16.888.)

Prejudikatura: Boh. A 8057/29.

Věc: Jan K. v D. proti zemskému správnímu výboru v Praze o prodej obecních pozemků.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Osk v K. schválila usnesením ze 16. prosince 1926 odprodej obecních pozemků ve S. veřejnou dražbou, která byla konána dne 26. září a 3. října 1926, až na dražbu luk č. parc. 115 a 116. Prodeji těchto luk vzhledem k ustanovení § 21 zák. č. 329/21 schválení odepřela. Obecní zastupitelstvo ve S. usnesením z 22. května 1927 doporučilo osk-i, aby schválila dražbu, i pokud jde o pozemky č. parc. 115 a 116, poněvadž dražitelé jsou potřební a z větší části měli pozemky v nájmu a nabízejí nyní nejvíce. Toto usnesení bylo rozhodnutím osk z 30. května 1927 schváleno až na odprodej pozemků st-li. Tomuto novému odprodeji obecních pozemků z volné ruky bylo schválení odepřeno jednak proto, že prodané pozemky mají mnohem větší hodnotu, jednak z toho důvodu, že obec musí v prvé řadě pamatovati na vlastní příslušníky.

Stížnosti podané na toto usnesení byly nař. rozhodnutím odmítnuty jako nepřípustné z těchto důvodů: »Podle názoru nss-u jest zásadně při každé stížnosti přihlížeti k tomu, že vždy musí usnesením býti v nějakém směru dotčeno právo toho, kdo stížnost si osobuje. Právo pak zakládati se musí na platném titulu právním. V daném případě však platnost usnesení obecního zastupitelstva o prodeji obecního pozemku byla závislá na schválení dohlédacího úřadu. Tím, že dohlédací úřad schválení odepřel, zůstala smluvní vůle obce neúplná a nemohla nastati účinnost právního jednání obcí zamýšleného. Nedošlo-li k účinnému projevu smluvní vůle obce v důsledku toho, pak nevzešel ani pro st-le právní nárok a tudíž nemohl také žádný jeho právní nárok býti dotčen. Chyběla tudíž legitimaci st-le k podání stížnosti jedna z hlavních podmínek a slušelo proto stížnost jako nepřípustnou odmítnouti.«

Ke stížnosti podané na toto rozhodnutí shledal nss, že žal. úřadu jest dáti za pravdu v tom, že platnost usnesení obecního zastupitelstva o prodeji obecních pozemků byla závislá na schválení dohlédacího úřadu a že — bylo-li toto schválení odepřeno — zůstala smluvní vůle obce neúplnou a nemohla nastati účinnost právního jednání obcí zamýšleného. Nelze však souhlasiti s názorem, že — nedošlo-li k účinnému projevu smluvní vůle obce — nevzešel pro st-le právní nárok a nebyl proto legitimován, aby si stěžoval do usnesení osk, jímž bylo schválení onoho prodeje obecního pozemku odepřeno.

Smluvní vůle obce, byla-li vůči kompaciscentu projevena, i když se tak nestalo v předepsané formě, kterouž podle zák. (§ 55 obec. zřiz.) plná právní účinnost smluvního projevu obce jest podmíněna, zakládá pro kompaciscenta subj. právní situaci podobnou oné, která vzniká uzavřením právního jednání podmíněného. Již v době nerozhodnosti sluší tuto právní situaci kompaciscenta posuzovati jako nabyté právo určitého obsahu (srovn. nál. Boh. A 8057/29).

Osk odepřela dozorcí schválení usnesení obecního zastupitelstva o prodeji obecních pozemků st-li. Tímto aktem zasáhla i do právní sféry st-le, odnímajíc mu právní situaci, které nabyt ze smlouvy s obcí, byl tato ještě platného právního účinku neměla. Tento zásah do právní sféry, který — jak bylo uvedeno — sluší posuzovati jako zásah do práva nabytého, založil pro st-le postavení strany a oprávněval ho proto, aby žádal na vyšší stolicí přezkoumání rozhodnutí osk. Důvodně proto vytýká stížnost, že bylo zákonnou povinností žal. úřadu, aby o stížnostech podaných st-lem na usnesení osk rozhodl jako o stížnostech strany k podání těchto opravných prostředků legitimované. Jestliže tak žal. úřad neučinil, nýbrž odmítl-li jednati o těchto stížnostech pro nelegitimaci st-lovu, porušil tím zákon.

Č. 8914:

Řízení před nss-em: I. * Námitka, že nař. rozhodnutí vadí dřívější rozhodnutí správního úřadu vešlé v moc práva, je nepřípustná, nebyla-li vznesena již v písemné stížnosti.

Technické civilní: II. * K průkazu praktického zaměstnání ve veřejné nebo soukromé službě nebo závodu ve smyslu § 11 min. nař.